



GONDOLATOK EGY SZÉKHÁZAVATÁS ELÉ

Különleges lapszámot tart a kezében az olvasó, mely különleges és felemelő alkalomra készült. Egy intézmény, egy szakma és a Kárpát-medencei magyarság közösségeit megszólító Nemzeti Művelődési Intézet székházának felavatására.

Művelődéstörténetünk meghatározó pillanatai ezek, hiszen a 2020. év jelentős változást hozott a Nemzeti Művelődési Intézet életébe és feladatellátásába, hosszú évek hanyattatásai urán végre otthonra lelt a Hungarikum Ligetben. Ezzel szimbolikus értelemben, és a mindennapi szakmai tevékenységek, módszertani fejlesztések, együttműködések viszonylatában is a Kárpát-medence meghatározó értékközpontjának részévé vált az intézmény.

A magyar kormány támogatásával megvalósuló, több mint négyezer négyzetméter alapterületű klasszicista jegyeket hordozó székház homlokzatán – Makoldi Sándor műve alapján – szalagszerű díszítőelemek, frízek mutatják be a teremtésmítosz és magyar őstörténet legfontosabb pillanatait. Ezek a történetek hitet és erőt sugároznak minden magyar embernek, egyben irányítúként szolgálnak a magyar nemzet gyökereinek, küldetésének megértéséhez, valamint segítenek, hogy tetteinkkel magunk is hozzájáruljunk az egyedülálló magyar kultúránk megőrzéséhez, átörökítéséhez és gyarapításához.

Az új székház ünnepélyes átadása 2020. október 3-án a kulturális ágazat számos szereplőjét és szervezetét megszólító székházavató eseménnyel valósul meg. Ezen a napon adjuk át az épület „Emlékezet-tornyában” elhelyezett „Magyarság Harangja” testvérharangjait is öt külföldi kulturális szervezetnek.

Október 3-án ünnepre gyűlünk össze. Ez a nap a teremtő munka ünnepe – gondoljunk bele, hány szakember, munkás és hány szorgos kéz mindennapos erőfeszítése kellett e gyönyörű épület létrehozásához!? Az épület a Közös Jövők szimbóluma, ahol a hagyomány és a modernség nem kioltja, hanem kiegészíti és erősíti egymást.

Ünnep lesz ez a nap azért is, mert a szakmánkat ünnepeljük, hiszen a Kárpát-haza és az egész világ magyar közösségeinek kulturális szakmai központját, megújuló szakmánk szívét adhatjuk át a köz hasznára, művelődésére és a magyar nemzet közösségeinek épülésére.

A harmadik ünnep az ünnepben, az alkotó, a teremtő magyar gondolat ünnepe, amely mégis fontosnak tartja gyarapodó nemzetünk közösségi kultúráját, fontosnak tartja közösségeinek múltját, elődjei erőfeszítéseit, örökségük megőrzését, gyarapítását és átörökítését, azok továbbadását, identitásának megerősítését!

A székházavatóra mi magunk is ünnepi hangulatban készülünk, s apró figyelmességként szeretettel nyújtjuk át a Szín Közösségi Művelődés folyóirat idei második lapszámát, melyben állami vezetők, az építési folyamatban részt vállaló szakemberek és partnereink osztják meg az olvasókkal a kultúra és a közösségek iránt elkötelezett gondolataikat, s avatják be önöket egy-egy munkafolyamat műhelytitkaiba.

Az általuk megfogalmazott gondolatok megerősítenek bennünket abban, hogy virágzó közművelődést csak a nemzet teljes körű bevonásával teremthetünk, melyben mindenkinek szerepe, feladata és küldetése van.

Az eredetileg egy lapszámra tervezett tematika túlnőtte magát, mint a népmeséinkben szereplő égig érő fa. Érdekes, elgondolkodtató és inspiráló írások születtek, melyből bármelyiket kihagyni, vétek lenne, ezért nemcsak mostani, hanem következő lapszámunkat is e témának szenteljük.

A közösségi identitás léte vagy nem léte a következő húsz év Európájának legfontosabb kérdése lesz.

Kulturális közösségeink önazonosságának fenntartása pedig a magyar létezés megőrzésének egyik fontos kulcsa volt és most is az. Lapszámunk így most nem válaszokat keres, hanem szerzőink és interjúalanyaink személyes példáin keresztül utakat mutat a közösség megtartó erejére.

Závogyán Magdolna